

OPINIONS

A cada número de la revista, ha estat la plana d'opinions una de les més viscudes, no solament perquè és la plana en la qual col·labora més gent, sinó també perquè l'exposar una opinió personal implica sempre el que algú pensi diferent i la contèstia dient que no és això, sinó allò altre, etc. Això és bo perquè és una manera com una altra de dialogar. No deixem que això s'acabi, tenim moltes coses per a dir i les hem de dir, escriviu-les i envieu-les, si us plau, a: Isabel Valls - Casa Elies - Sta. Eulàlia de Ronsana.

PROTESTO

Hem clavat més d'una vegada programes del Casal als arbres de la Sala, i ens els hem trobat cremats (sembla expressament).

Els programes es posen per alguna cosa. La gent cal que els vegi. Si els cremem ningú no s'entera de res.

Els qui es dediquen a cremar-los s'ho deuen passar molt bé; els qui ens dediquem a posar-los, no tant; i menys si ho hem de fer gaire vegades.

Si és que els fa tanta il·lusió, podrien cremar... què sé jo!, alguna fotonove-la, que hi ha molt més paper i la flama duraria més estona i fins i tot potser seria més aprofitat. Però els programes, com he dit abans, no es posen perquè sí. Fan un servei al poble. Cre-mar-los significa un doble mal: manca d'informació i que nosaltres tenim més feina.

Assumpta Margenat

ACLARIMENT

En el «Ronsana» anterior, en la secció «OPINIONS», hi veig la de Jaume Valls, que expressa una forta decepció en assabentar-se de la meua opinió respecte a «Noves escoles per al nostre poble».

No comprenc en què us he pogut decepcionar, més aviat crec que és una mala interpretació. Aclariré: 1) Que si la polèmica va resultar desagradable, mai no va ser pel fet de donar un enfocament a l'ensenyament del nostre poble, almenys pel que a mi em pertoca. 2) Que no considero haver jutjat prematurament, sols vaig donar la meua opinió sobre les converses que es tingueren per fer possible unes noves escoles. 3) Quant a la forma de la taula on tenia de discutir-s'hi la pau del Vietnam, estic d'acord que fos definitiva per entendre's millor, ara bé, hi ha assumptes que porten pressa. 4) No insinuo, ni molt menys, que discutíssi «foteses», dic que cal definir quin és l'autèntic problema. Davant la impossibilitat de construir-les on sembla seria el lloc ideal, intento suggerir sense prejudicis, partidismes, ni egoismes que

aprofitem el que tenim, sigui a dalt o a baix.

I, per acabar, diré que desitjaria que aquestes polèmiques no tinguessin més transcendència que una simple discussió, agradable o desagradable, però sempre positiva; que quan hi ha diàleg, encara que pugi una mica de to, és quan es va per entendre's.

Caterina Escobairó

NO OPINO AIXÍ

La I. Valls i la A. Margenat, diuen que no estan d'acord amb que tinguin d'escombrar i rentar els plats només les dones. Esta bé, jo tampoc hi estaré d'acord, el dia que la dona hagi treballat vuit o deu hores i arribi al vespre a casa seva i encara tingui de fer el sopar i escombrar; però mentre la seva feina sigui fer el dinar, rentar plats, fer el llit i escoltar novel·les que no es pensin que l'home després de tot el dia de treball arribi a casa seva i agafi l'escombra.

Si les noies no s'ofereixen per anar a escombrar l'església, per raons que elles ja saben, que les diguin, perquè sinó l'única raó és que no hi volen anar.

Aquests tres nois NO van anar a escombrar l'església, només es van oferir, i es veu que sense ells també fan. Millor.

Pere Prim

NO SUPRIMIREM MASSA...?

He parlat amb gent de diferents pobles, i m'he discutit amb moltes persones, perquè em deien que l'any que ve no es farà benedicció de rams en el seu corresponent diumenge, ni processons per Setmana Santa, i jo els deia que no les treurien. No sé qui té raó, si jo o bé els altres.

Diuen que s'ha de suprimir tot el superficial, però em sembla que hi ha coses que no es poden treure així com així; jo estic d'acord que moltes coses es poden treure, però també veig clar que hi ha coses que tenen ja una tradició de segles, i aquestes no s'haurien de treure.

Aquest any a Catalunya, s'han suprimit molts d'aquests actes; jo crec que ha estat degut al mal temps i tinc l'esperança que l'any vinent es tornaran a fer.

M'agradaria que algú opinés com jo i em digués què en pensa de tot això.

J. Deupí

GRUP ESCOLAR

Llegint l'últim «Ronsana», vaig topar-me d'ulls amb la nota de la Comissió nomenada per intentar la construcció d'un Grup Escolar en el centre del poble, donant per acabada la seva missió amb un total fracàs, a la vista de les grans dificultats amb que va topar. Em causà alegria i pena. Sí. Alegria perquè vaig veure-hi uns homes que amb sinceritat exposaven que havien treballat amb il·lusió per una cosa i que els seus esforços havien estat inútils. Amb aquests resultats el corrent és no parlar-ne més. Pena, perquè tenia l'esperança que aquesta aspiració s'assoliria, aferrant-me en un fet. Vaig saber que en una de les reunions la Comissió va invitar a diversos veïns del nostre poble, de barris diferents, per tal que exposessin la seva opinió. Decisió per mi molt encertada. I, en posar-se a votació el lloc on creia cadascú més bo de cara al poble per ubicar-hi els col·legis, el resultat fou de 20 a 2 a favor de construir-se en el Centre. Una voluntat de poble tan important veig que no ha estat suficient per a vèncer les dificultats. Això m'afirma que han d'ésser grosses. Per aquest motiu demano a la Comissió si se'm poden detallar, encara que sigui per escrit, doncs jo no les sé; i el saber diu que no ocupa lloc. Encara que penso que en el meu cas hi estaran molts veïns del nostre poble i fins alguns dels qui votaren en l'esmentada reunió.

Final: No podria convocar la Comissió una reunió, aquesta sí que seria l'última, en la qual de paraula informés pas a pas de la seva gestió? I, sobretot, no penseu que sigui per demanar-vos comptes. Segur que prou hi heu patit.

«Curiós»

Transportes

J. PEIROTEN

Comerciante en toda clase de materiales de cerámica para la construcción

Calle San José, s.n.

Teléfono 82

SANTA EULALIA DE RONSANA